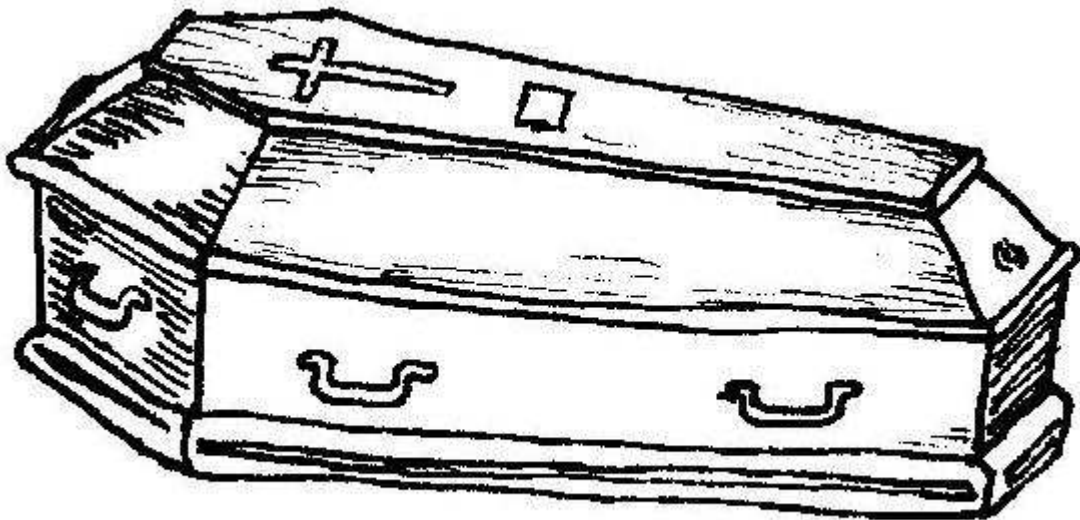
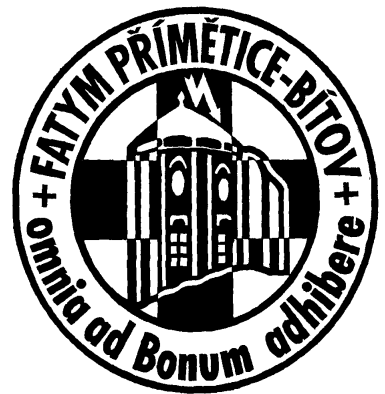

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO

FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

Starodávné kázání o tom, co k nám mluví hroby

Soutěž

Povídání o rodině

Jak jsme připravovali tábor

Co nového v Jeníkově

O tom co bylo a co bude

Humor za kostelem

VRANOV PRÁCHEŇ BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE LUKOV VRATĚNÍN

Při jednom setkání dětí na faře v Prosiměřicích děti našly v šuplíku kázání, které zaznělo o svátku Všech svatých v roce 1923 v Oslavanech, roku 1926 v Jemnici, roku 1929 v Moravské Nové Vsi a v Hruškách a v roce 1932 ve Veverské Bitýšce. Pak asi také někdy v Prosiměřicích, ale o tom není na zažloutlém papíře nic poznačeno. Přinášíme v letošním dušičkovém Zpravodaji celý jeho text. Můžeme z něho pochopit, jaká byla zbožnost kněží a věřícího lidu před téměř sto lety...

Návštěva hřbitova – co mluví k nám hroby

Drazí v Kristu! Staří Řekové a Římané vodívali dítka na hroby svých slavných předků a tam vypravovali jim o lidských ctnostech a vlastnostech svých hrdinů a zapřísahali je, aby kráčeli v jejich šlépějích, řídili se jejich vlastnostmi. Mohli vypravovati o životě svých velikánů doma, mohli ve školách, mohli v chrámech, mohli v divadlech, mohli v přírodě – ale ne – jinam je vedli – tam, kde se více a nejkrásněji uvažuje a slibuje, na hroby předků.

A tak také církev svatá, která nejlépe chce děti své vychovati, vychovati z každého hrdinu cnosti a charakterem, vodí tyto dítky často a zvláště dnes a zítra na své hřbitovy, na hroby čerstvé i zašlé žádajíc nás své dítky: postůjte u těch hrobů a poslyšte, co k vám mluví! A mluví ty rovy? Ano, mluví, řečí tajemnou, ale zřetelnou. Pojd' jen blíže k mému hrobu, blíže pojd'. Což neznáš mého hlasu? Je to přece hlas, který tě tisíckrát uspával, který písněmi lásky kolébal, který tě tvým jménem stokrát denně volával, který tě modlit učil – což neznáš hlasu své matky? Nuže, jen blíže pojd'! Neboj se, ruce mé jsou studené, ale tak vřele netisknou žádné ruce celého světa, tvoje ruce; ústa moje ledová, ale přiblížíš-li se, s takovou láskou nepolíbí tě ústa celého světa, jako moje; a srdce moje setlelé, spráchnivělé, ale přivineš-li se k němu, žádné srdce v širém světě tě tak nezahřeje; nuže jen blíže pojd'. Tak, dítě mé, dlouho jsem tě tu čekala a tys nepřicházelo!

Když jsi bylo ode mne někdy vzdáleno, denně kolikrát jsem tebe vzpomínala a toužila mít křídla vlaštovky, jimiž bych mohla za tebou doletět a jen slůvko s tebou promluvit, zvědět, co děláš, a jsi-li zdrávo – tak jsem po tobě toužila, dokud jsi bylo na světě. Ale ty? Hle dítě moje, tys tak blízko mne a nepřicházíš ke mně! Týden, měsíc, rok čekala jsem tě, čekala tvé kroky, tvůj hlas, tvé modlitby, ale marně; jiné kroky tu u mne zastavily, jiné, cizí hlasy jsem slyšela, jenom ne tebe, dítěte mého. Dítě, což už nejsi mé dítě? Což už nejsem tvá matka? Stále jsem a ještě jednou před soudnou stolicí Boží budu se k tobě hlásit a ty ke mně!

Slyš! Tu zase vedle tajemný, ale zřetelný hlas se ozývá: což mne také neznáš? Já jsem to, který pracoval pro tebe, když jsi se kolébal; já jsem to, který jsem od úst si utrhoval, abys bylo syto; který jsem zevnějšek svůj zanedbával, abys bylo dobře šaceno, vzděláno a vychováno. A tak přibývalo mě na hlavě šedin a na ruce mozolů a stále jsem pracoval a stále myslil, protože heslo moje bylo: vše pro dítě. A když konečně ta práce a únava skosila mne v hrob – s dítětem jsem se zase těšil a obíral, že ukáží ho Bohu a těm

ostatním spolumrtvým na hřbitově, jak jsem si tě vychoval. Ale dítě nepřichází. Tak brzo jsi zapomnělo?

Ach, Bože, ty nepřicházíš, protože se bojíš? Připomínával jsem ti slova Spasitele našeho: Kdo mne zapře před lidmi, zapru ho před Otcem svým nebeským. Nezapomněl jsi těch slov? Zrazuješ Krista s Jidáši, zapíráš ho s Petry? Připomínal jsem ti slova Spasitelova: Co platno člověku, kdyby celý svět získal a na duši ztrátu utrpěl? Netíží tvé svědomí, tvou duši hříchy lakoty, nečistoty, nestřídmosti, podvodu, hněvu a proto se snad bojíš sem na můj hrob, aby snad ten můj stlelý prst neoživil a tobě

nepohrozil? Dítě, jedno jen uvaž! Až ten Kristus Ježíš, nebeský Soudce, všechny nás mrtvé vzkřísí a jedny postaví na vzkříšení života a druhé na vzkříšení soudu, jak bylo by mně a jak tobě, když by mne a tvoji matku postavili na vzkříšení života a tebe na vzkříšení soudu? Aby nám dvěma řekl: Pojd'te ke mně a našemu dítěti: Odejdi ode mne, zlořečený!

A jiný, zase slabý, jak andělský hlas volá z jiného místa. Pojd'te blíže k hrobečku mému, tatínku můj a maminko má! Pojd'te a za jedno vás prosím: Neplačte a radujte se! Nepoznal jsem na světě hříchu a andělé čekali na mne u brány života a dovedli mne do radosti věčné. Co říci mám vám o té radosti, maminko milená? Co jiného, než řekl Spasitel: „Co oko nevidělo, ...“ Představte si maminko, že byste mohla na světě viděti na okamžik Pána Ježíše. Co dala byste za to štěstí? Jistě půl života. A vidíte, já ho stále vidím, stále slyším, stále mohu sáti do sebe jeho nekonečnou blaženost – jako saje vaše země teplo od slunce. A mohu patřiti na tvář Panny Marie, všech andělů a svatých, mohu se radovati se svými zemřelými bratříčky a sestříčkami a největší radostí se pokocháme, když vzpomeneme, že shledáme se s vámi zase – rodičové, slyšte tento andělský hlas svých dítek a uvažujte!

A čí to hlas zas tam vedle? Svaté a spravedlivé je za mrtvé se modliti, aby od hříchů zproštěni byli. Tak mluví Bůh v Písmě svatém, ale vy na nás, duše v očistci, zapomínáte! Almužnu dáváte, my jsme největší žebráci a nám té almužny, modlitby, odpíráte! Nemocným léky donášíte, nás trpěti necháváte! Kvítí a cypřiše a růže na hroby naše sázíte, ó díky vám za ně! Pak-li k nim modlitby nepřidáte, jako byste hladem umírajícího do nádherných šatů strojili. A proto k těm květinám a světlům ještě modlitbu přidávejte, po které žízň duše naše jako jelen po prameni vody. A což tam ten bolestný hlas v zoufalství se tázající! „Sestoupil jsem do své bídy a temnosti, kdežto stín a věčná hrůza přebývá. Rouhal jsem se a hřešil jsem, v hříchu umřel jsem a sestoupil v peklo, v které jsem nevěřil. Co říci mám vám, poutníci na zemi? Co jiného, než slova Spasitelova: Nebojte se těch, kteří zabijí tělo, ale duše pobíti nemohou – bojte se raději těch, kteří mohu duši i tělo uvrhnouti do ohně pekelného“.

REQUIEM

№ 1, REQUIEM

Veliký hudební skladatel Mozart napsal světové dílo: „Requiem aeternam“, do něhož vložil všechnu velebou vzkříšení a hrůzu posledního soudu a zoufalství zavržených a jást oslavených duší. V jeho příbytku (Museum Mozarta) lze vidět obraz uherského malíře Mukacziho, který štětcem zachytil, jak Mozart několik hodin před smrtí řídil tuto skladbu. Přál si totiž, aby přední zpěváci a přátelé mu předvedli tuto jeho skladbu a tak jeho duši připravili pro onen svět. A když začali zpívat, vstává pojednou Mozart a bere taktovku do rukou a řídí skladbu, která začíná „requiem aeternam – odpočinutí lehké...“

Moji drazí! Dnes a zítra při návštěvě hřbitova, jakoby z každého hrobu zazníval hlas, tu bolestný, tu radostný, tu žalostný, ale plný naděje a všechny ty zpěvy a hlasy v souzvuk jakoby řídil sám Ježíš Kristus, který na vysokém kříži vyvýšen tu kraluje a jehož ti mrtví poslouchají a zvláště poslechnou, až jeho hlas zazní, aby

jedni šli na vzkříšení života, druzí na vzkříšení soudu.

Drazí. Až zazní do toho akordu vzkříšení i náš hlas, jaký bude? Žijme tak, jako bychom zítra měli umírat, a pak bude ta smrt blažená a probuzení do vzkříšení bude radostné. Amen.

Neznámý pan farář

Jeníkov po 15 letech

20. září jsme vyrazili autobusem na tradiční moravskou pouť do Jeníkova. Letos tato pouť byla výjimečná. Proč? Nejen proto, že naše družba s Jeníkovým trvá už 15 let, ale také proto, že při mši svaté byly požehnány obnovené zvony. Je to jeden z výsledků naší adopce. Před 15 lety si FATYM adoptoval zanedbanou farnost v severních Čechách a postupně jsme si na sebe zvykali. Během té doby se podařilo opravit kapli v Lahošti (momentálně se tam dělá nová podlaha), obnovit fasádu kaple sv. Anny v Jeníkově a dát tam nová okna, opravit sochy před kostelem, které měly uražené hlavy, obnovit mariánský kříž a kapličku svatého Leonarda v Jeníkově a nyní opravit zvony. To vše díky místním lidem, kterým na vzhledu jejich obce také začalo záležet. Stále se ještě pokračuje na opravě střechy kostela, protože na to, aby se to udělalo najednou, nejsou finance.

Když jsme družbu s Jeníkovem začínali, chtěli jsme pomoci jedné z nejslabších farností v naší zemi. Netušili jsme, kterým směrem se vše bude ubírat, ale bylo nám jasné, že když se podaří přizvat ke spolupráci několik lidí, kterým jde o dobrou věc, pak se mohou podařit i větší věci, které se dříve zdály nemožné. A právě to se v jeníkovské farnosti děje. Zdaleka ještě není vše ideální, ale po malých krůčcích společně postupujeme kupředu.

Byli bychom rádi, kdyby se do spolupráce zapojilo více našich, protože je povzbuzující si navzájem pomáhat.

O. Nik

Letošní rok je v Církvi věnován tématu rodiny. V těchto dnech (5.-19.10.) zasedá ve Vatikánu biskupská synoda o rodině, která má shromáždit a vyhodnotit informace a svědectví o stavu současné situace rodin ve světě, aby jim mohlo být věrohodně hlášáno evangelium. V souvislosti se synodou přišel do farností i dotazník na aktuální problémy rodiny. Na základě dotazníků byl vytvořen i pracovní dokument shrnující nepříliš příjemné poznatky a jím se nyní ve Vatikánu obírají biskupové celého světa, aby formulovali co nejpozvedivější slova. Píšu to s lehkou ironií, protože povzbudivých slov už bylo vyřčeno více než dost, nicméně stav se nelepší. Jiné prostředky než slova a život ale víra nemá, a je to tak dobře, protože slovo respektuje osobní svobodu posluchače a může člověka obrátit zevnitř. Život podle těchto slov má ještě větší „nakažlivost“ a teprve on dává těmto slovům smysl. Nezbyvá tedy než dodat Kristovo: Kdo má uši k slyšení, slyš. A doufat, že se slova promění v život. Také na stránkách farního zpravodaje se tedy přidáme k hlásání radostné zvěsti tak, jak se dotýká rodiny.

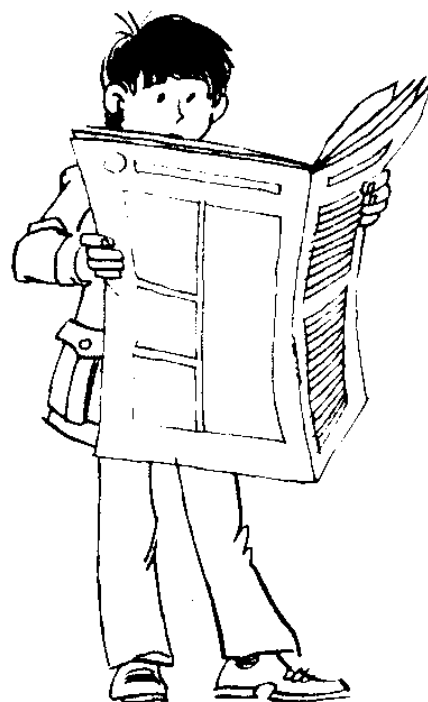
Rodina a rozvod

Je obecně známo, že zhruba polovina všech manželství v České republice končí rozvodem. Podle Českého statistického úřadu sice v posledních letech rozvodovost zlehka klesá, ale to si lze dát snadno do souvislosti s lehce klesající sňatečností. Proč se brát, když je zhruba padesátiprocentní pravděpodobnost, že se rozvedu – tak by se asi obecně dala vyjádřit mentalita lidí, kteří žijí „na hromádce“. (Volnému soužití lze říkat různě: například „žít na psí knížku“ – kontaminací s výrazem „na hromádce“ by se mohlo říkat „žít na psí hromádce“) Proč obecně upadá instituce manželství? Příčin bychom našli bezpočet. Už samotný úpadek manželství tvoří začarovaný kruh, protože děti vyrůstající v nestabilních, rozvrácených, nebo žádných rodinách nezažijí fungující rodinu jako standard a nevěří jí ani jako ideálu. Vnímají rodinu jako nereálný koncept. Nemá to dopad jen na vlastní rodinný život, ale i na stálost v životě obecně. I mnoho odpadů kněží od svého povolání mělo jistě kořen v nestálosti zažití v domácím prostředí. Jak se z toho začarovaného kruhu vymanit? Z lidského pohledu se to zdá být nemožné, ale Kristus říká: „U Boha není nic nemožného“. (Mt 19,26) Nespolehejme tedy na své kvality a síly – dříve či později ochabnou, nebo se unaví. Víra je ovšem síla kráčet k cíli navzdory zlu – a Bůh jí dává těm, kdo o ni vytrvale prosí a bojují o ni. A protože víra je záležitostí vztahovou, nejde jen o vertikálu já-Bůh, ale je třeba vzájemně sdílet víru právě v rodině a v církevním společenství. Manželský slib před Bohem a před Církví je významným krokem na společné cestě životem, přispívá ke stabilitě vztahu, ale není krokem jediným.

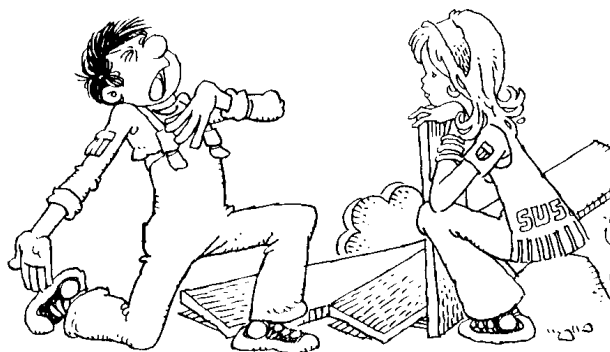
Vliv médií

Jedním z největších hybatelů, který proměnil tvář současné společnosti, jsou média. Už v romantismu se posunulo vnímání lásky a rodiny směrem k větší citovosti. Láska už se nechápe jako úkon vůle, ale především citu. Zaměňuje se za zamilovanost. Jakkoli se nám to dnes nemusí zamlouvat, sňatky domlouvány rodiči měly větší soudržnost než svatby z vášně. Bylo to samozřejmě vlivem různých faktorů (zejména společenským tlakem), ale nepopíratelnou roli měl i vliv rozumu a zkušenosti rodičů při výběru partnera pro jejich dítě. Dnešní mediální klima se staví obecně velmi otevřeně k tématům sexuality a různých modelů soužití. Například v příloze Lidových novin ze soboty 4.10. pod schematickým obrázkem tří nahých lidí pojednával článek o tzv. polyamorii. To je způsob soužití, ve kterém jeden člověk dělí svůj praktický, citový a sexuální život mezi několik partnerů. Například jedna žena půl týdne žije u jednoho partnera a víkendy tráví s druhým. Muži o sobě vědí, sami mají i jiné vztahy a všem to patrně vyhovuje. Podle autorky článku se nejednalo o promiskuitu, nebo nevěru, protože vztah vykazoval určitou stabilitu a počítal se souhlasem všech zúčastněných. Článek tento model jednoznačně nehodnotil, protože uváděl i případy, kde někdo ze zúčastněných s daným stavem úplně spokojený nebyl. Nicméně na celé úvaze bylo zajímavé si povšimnout, že vůbec nekalkulovala s počtím, nebo výchovou dětí. Podobné mediální příspěvky na jednu stranu odrážejí část společenského klimatu a na druhou stranu se spolupodílí na jeho utváření. Zvláště děti formuje prostředí, ve kterém se pohybují – ale i dospělý člověk může v takovém prostředí nacházet živnou půdu pro hřích, který klíčí v jeho srdci. Každý máme zodpovědnost za kultivaci svého nitra – i na těžký hřích sice existuje lék svaté zpovědi a duchovního doprovázení, ale jednou prošlapaná cestička se do budoucna těžko mívá. Dopouští-li se někdo nevěry, jen těžko bude s tímto hříchem sám bojovat, když nebojoval s tím, co k němu vedlo. Cestou pro něj bude vyhledat profesionální pomoc (viz např. www.saa-cesko.cz). Pokud se však v novinách dočte, že je vlastně „polyamorik“, jen sotva ho to povzbudí, aby o nějaký boj usiloval. Co tedy s podobnými mediálními vlivy? Má člověk zavřít oči, přestat číst noviny a knihy, sledovat televizi a Internet, poslouchat rádio a drby? Ti, kteří se takovým způsobem brání, se většinou stávají úzkostlivými a tvrdými, což také není zrovna kýženě. Hřích se snadno usazuje tam, kde zůstává prázdné. Jde tedy na prvním místě o to, sytit svoji duši dobrou stravou: modlitbou, svátostmi, kvalitní literaturou, dobrými skutky, kvalitní hudbou, smysluplnou prací, přátelstvím, rodičovstvím, vztahy, kolektivním sportem atd. atd. Možností je přehršel – a dnešní doba je na tom nejlépe, jak kdy byla. Kdo chce, může najít své uplatnění pro vlohy, které má. Je tedy lépe se zaměřit na to, co můžeme ve světě udělat dobrého, než se zaseknout na tom, jaký je svět špatný a hříšný.

Komunikace

Problémem, který ohrožuje nejen rodinu, ale stojí v jádru snad každého zla, je selhání v komunikaci. Komunikace je tím, co živí vztah – kde ustane komunikace, tam vztah umírá. Podle psychologů jsou nejstabilnější ty rodiny, v nichž si manželé denně aspoň dvacet minut povídají takzvaně „o ničem“. Není tím myšlen hovor o praktických věcech, tedy „kdo vyzvedne dítě ze školky“ či „co je potřeba udělat na zahradě“, ale povídání si. Sám mohu dosvědčit, že si pamatuji na své rodiče, jak si vždy po večeři sedali a dlouze si povídali o tom, co přinesl den, o tom, co je zajímavé, o životě obecně. Jako děti jsme si k nim rádi sedali a účastnili se debat, i když jsme mohli místo toho třeba sedět u televize. I dnes, když jsou v důchodu, mají krásný vztah, navzdory problémům, které přináší stáří a život.

Odpuštění

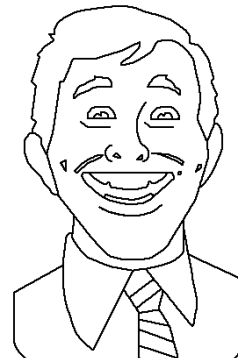
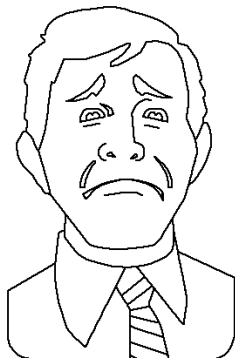
Způsobů, jak takovou komunikaci přerušit a zničit, je tolik, že nemá smysl se o nich do šíře rozepisovat. Už paradox dnešních dnů, že ačkoli máme mobilní telefony, počítače a dopravní prostředky, a přitom jsme si jaksi vzdálenější, by vydal na samostatný článek. Hříchy se páchají rychle a snadno, zatímco dobré věci se budují dlouho a pracně. S hříchem se tedy musí počítat – k životu patří, jakkoli by neměl. Proto je základním předpokladem šťastného manželství trvalé odpuštění.

Odpuštění tedy bývá sice těžké, protože to není jen jednorázová záležitost, ale je životně důležité. Opuštění je projevem nepodmíněné lásky a komunikace, která pokračuje navzdory komunikačnímu výpadku. Vzorem a zdrojem takové komunikace je sám Bůh, o němž svatý Jan Evangelista říká: „Bůh je láska.“ (1Jan 4,16) Ve své trojjedinosti je Bůh věčnou láskyplnou komunikací sám v sobě, proto je schopen stále milovat hříšníky a odpouštět těm, kteří o to stojí. Žádný hřích ho nemůže urazit. Člověk je stvořen k Božímu obrazu, a to platí i pro obraz rodiny – je to ideál na této zemi nedosažitelný v dokonalosti, ale přesto jsme k němu zváni.

Humor

Dalším důležitým rysem komunikace, který pomáhá překonávat zlo, je smysl pro humor. Ten nás učí další Boží vlastnosti – pokoře. Bůh se pro spásu člověka ponížil z nebe na zem, zmařil se až k smrti, ale smrt a hřích překonal svým zmrtvýchvstáním a nanebevstoupením. Humor je umění nebrat sám sebe tak vážně, umět se zasmát vlastní nedostatečností, tím překonat svou pýchu a smát se zlu. Humor je tedy malá alegorie spásy,

protože zlo se v něm obrací v dobro – je to síla zůstat dobré mysli navzdory zakoušenému zlu. Nepletme si ovšem humor s cynismem. Humor je má význam terapeutický, kdežto cynismus zlo uchovává, naopak se s ním srovnává. I v humoru mohou manželé po celý život růst, sladovat se, sdílet se. Způsob, kterým spolu i s nejbližší rodinou žertují moji rodiče, by se při pohledu zvenčí jevil mnoha lidem nepochopitelný – přesto soudím, že je to jeden z pilířů našeho rodinného štěstí.

Svatá rodina

Synoda ve Vatikánu probírá téma rodiny ze všech stran, jak po stránce teologické, tak po stránce sociální, politické apod. Jako vzor předkládá příklad svaté rodiny – Josefa, Marie a Ježíše. Také my si tento vzor chceme na stránkách farního zpravodaje klást před oči, abychom byli povzbuzeni ve svém životě jejím příkladem. Učiníme tak v příštím čísle, protože toto téma se lépe hodí k Vánocům než k dušičkám. *jáhen Daniel*

O přípravách na tábor

Na letošním táboře děti pomáhaly králi Artušovi hledat Svatý grál – legendární kalich, ze kterého při poslední večeři pil Pán Ježíš. Nořili jsme se do starých legend a zažívali kouzelné okamžiky jako například vytahování meče z kovadliny, vyzvednutí meče Excalibur či zjevení Svatého grálu. Šlo o silné chvíle plné kouzel, ta ovšem patří do světa legend a v našem reálném světě žádná opravdová kouzla nejspíše neexistují. Tento článek bych rád věnoval tomu, co dosud nebylo vysvětleno – jak jsme vyčarovali speciální efekty.

Prvním zázrakem bylo rozeznání Artuše jako krále. Králem se podle legendy měl stát ten, kdo vytáhne meč z kovadliny, která stála před Canterburskou katedrálou. Přestože mnozí silní rytíři zkoušeli své štěstí, nikdo z nich neuspěl, pouze Artuš – zapomenutý syn krále Uthera Pendragona. Mým záměrem bylo situaci věrně napodobit. Aby si každé dítě mohlo zkusit vytáhnout meč z kovadliny, ale žádné neupělo, a aby uspěl pouze otec Jindřich coby Artuš. Jak na to? Řešením by bylo

navrtnat do jílce meče díru, jí v dřevěné kovadlině provléci závlačku na provázku a vzpříčit ji proti celku, na kterém by tahající stál. Po zatáhnutí za provázek, by se závlačka uvolnila a Artuš by meč vytáhnul. Potíž byla v tom, že v jílcu meče by byla díra a zázrak by byl příliš průhledný. Řešením se proto stal mělký hrob, ve kterém ležel Honza Šťava a meč držel ve svoce, která ho vzpříčila proti paletě s kovadlinou, na které stál sám tahající. Celek byl zamaskován kobercem a jehličím, takže byla viditelná jen malá mohylka s černou kovadlinou a železným mečem z ní trčícím. Mechanismus zafungoval bezvadně na obou turnusech. Na výrobě a instalaci mechanismu si vyhráli Vojta Novák, jeho tatínek, Vojta Weiss, Pavel Worbis a Honza Šťava.

Dalším speciálním efektem bylo získání legendárního meče Excalibur. Král Artuš totiž při cestě do boje o hrad Cameliard ztratil svůj meč v boji s neznámým rytířem. Kouzelník Merlin mu tudíž poradil, aby navštívil Jezerní pannu. Král ke svému úžasu uprostřed jezera spatřil ruku trčící z jezera, která svírala pověstný meč. Tentýž pohled jsme chtěli umožnit našim dětem. Tentokrát jsme ihned zavrhlí variantu dívky v neoprénu a se šnorchem

v puse, která by uprostřed rybníčku meč držela. Bylo proto třeba vytvořit ruku umělou, stabilizovanou natolik, aby udržela a neutopila železný meč. Základem oné ruky se stal drátěný skelet, gumová rukavice, roura od vysavače a betonová výplň. Na trubku od vysavače pasovala dva metry dlouhá dřevěná tyč, která zase pasovala na základ, který tvořil kyblík zalitý betonem, z jehož spodní strany čouhal šroub. Na ten se přišroubovala křížem dvě prkna, aby se tyč s rukou ve vodě nekácela. K instalaci jsme využili raft, obětavého plavce Vojtu Weisse a bidlo, kterým jsme se odpichovali, protože jsme nějak zapomněli vzít vesla. Upevňování nám přineslo mnoho zábavy a docenění písně „Krásná je Neapol.“ Děti šly k jezeru večer za tmy a meč na hladině osvětlily reflektory ve chvíli, kdy Merlin pozvedl svou kouzelnou svítící hůl.

Kouzelná hůl – opět z dílny Novákových – sestávala z masivní hole, elektrických článků, žárovek a spínače ukrytých ve vydlabané dutině. Světlo ústilo do skleněného těžítka tvořícího hlavici hole.

Závěrečným efektem celého tábora bylo zjevení Svatého grálu. Představa byla taková: Svatý grál bude levitovat ve výšce asi tří metrů nad zemí a bude vrhat paprsky do všech stran. A tak se ve výsledku také stalo. Použitý materiál: skleněný kalich, rybářské vlasce, laserová ukazovátka a růžové víno. Asi to již mluví samo za sebe. Grál se zjevil v Canteburské katedrále, tedy v tee-pee, jehož stožáry poskytovaly dobrou oporu pro zavěšení kalicha. S přípravou si vyhráli Vašek Plaček a Vojta Novák. Realizovat pro děti svět legend pro nás bylo výzvou, ve které jsme mohli uplatnit svou vlastní hravost. Dopřát jsme to chtěli i dětem, proto si na táboře vyráběly vlastní rytířskou výbavu. Vše si můžete prohlédnout na stránkách naší farnosti. (<http://www.farnostprimetice.cz/fotogalerie/rok-2014>) Doufáme, že i příští tábor se povede podobně, ne-li lépe.

Soutěž: Závod v kontaminaci

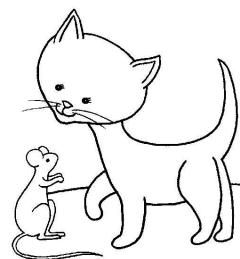
V Prázdninovém Zpravodaji jsme vás trápili touto otázkou: Jsou čtyři židle, na každé z nich sedí čtyři kočky, každá kočka má čtyři kořata a každá kočka i každé kotě sní čtyři myši. Kolik před sebou uvidíte nohou dříve než kočky a kořata ty myši sní?

Správná odpověď je 1616 a poslali nám ji: Karel Bula z Vranova nad Dyjí, Ludmila Venclíková z Olbramkostela, Jitka Treterová a Kristýna Hrbáčková. S úspěšnými počtáři se jáhen Daniel domluví na předání odměny.

Co se týče další soutěže, rozhodli jsme se vás povzbudit k tvůrčí činnosti:

V české stylistice existuje termín "kontaminace", který popisuje smíšení dvou předloh do nového útvaru. U přísloví to funguje například takto: Vezmeme přísloví "Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá", zkombinujeme s příslovím "Když se kácí les, lítají třísky" a vyjde třeba „Když se kácí les, tak se z lesa ozývá.“ Kombinovat se mohou i rčení, pořekadla, pranostiky a podobně. Třeba "hledat jehlu v kupce sena" kombinované "házet perly sviním" dá kontaminaci "hledat perlu v kupce sviní".

Posílejte své vlastní kontaminace a nejlepší otiskneme (budou-li slušné) v příštím čísle farního zpravodaje. Email jáhna Daniela je stále stejný: daniel.blazke@gmail.com.

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé...

čtvrtek 30.10 2014

Vracovice	16.00 mše sv., po ní modlitba na hřbitově
Milíčovice	17.15 mše sv., po ní modlitba na hřbitově

sobota 1.11.2014:

Stálky	8.00 mše sv., pak pobožnost na hřbitově
Bítov	17.00 mše svatá v hradní kapli
H. Břečkov	17.00 mše pak v 18.00 pobožnost na hřbitově

neděle 2.11.2014:

Mše ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku. Mimo to budou v neděli 2.11. následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

Práche	9.30 mše sv. v kostele, potom v 10.40 modlitba na hřbitově
Korolupy	13.00 na hřbitově
Lubnice	13.00 na hřbitově
Citonice	13.30 na hřbitově
Podmolí	13.30 na hřbitově
Chvalatice	13.30 na hřbitově
Oslnovice	14.00 na hřbitově
Štítary	14.00 na hřbitově
St. Petřín	14.00 v kostele a pak na hřbitově
Kravsko	14.15 na hřbitově
Lesná	14.15 na hřbitově
Plenkovice	14.30 na hřbitově
Kuchařovice	15.00 na hřbitově
Šafov	15.00 na hřbitově
Šumná	15.00 na hřbitově

Vracovice	15.00 na hřbitově
Olbramkostel	15.30 na hřbitově
Onšov	15.45 na hřbitově
Milíčovice	15.45 na hřbitově
Přímětice	15.45 na hřbitově
Vranov n.D.	16.00 na hřbitově
Bítov	16.00 na novém hřbitově
Prosiměřice	16.00 v kostele a pak na hřbitově
Mramotice	16.30 na hřbitově
Podmyče	16.45 na hřbitově
Lančov	17.00 se světelným průvodem z kostela na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)
Těšetice	17.00 na hřbitově
Lukov	17.00 mše pak v 18.00 pobožnost na hřbitově

pondělí 3.11.2014:

Bítov	16.00 na starém hřbitově
Vratěnin	16:30 mše svatá a průvod na hřbitov

úterý 4.11. 2014

Štítary	18.06 mše sv. a dušičkové procesí na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)
---------	--

čtvrtek 6.11.2014:

Šumná	18.00 mše sv. a pak dušičkové procesí z kostela na hřbitov (svíčky s sebou)
-------	---

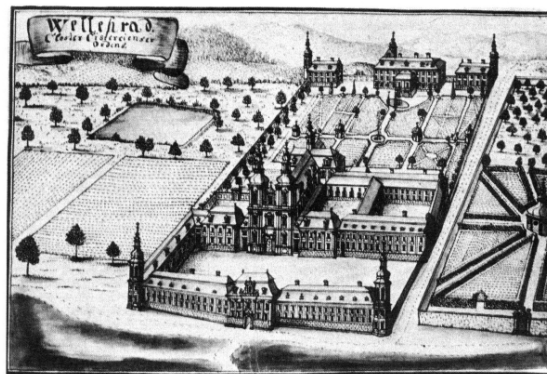
Od pondělí 3.11. do pátku 7.11. v 18.00 budou v Příměticích mše sv. ve hřbitovní kapli.

Po mši svaté 3. 11. bude modlitba v kryptě, která bude tohoto dne po mši svaté zpřístupněna.

Zažili jsme...

- ◆ Koncem srpna se uskutečnila už 14. pěší pouť z Vranova n.D. na Velehrad. Poutníky neodradilo ani deštivé počasí.
- ◆ Od konce srpna nastoupil do FATYMu Vranov n.D. otec Jiří Balabán, který zde doladuje formu a všestranně pomáhá. Plně o něm platí úsloví: *Otec Jiří vtípem hýří.*
- ◆ Děkujeme všem, kteří jakkoliv pomohli a podpořili FATYMske tábory. I o letošních prázdninách se jich zúčastnilo několik set dětí.
- ◆ V září byly založeny tři nové skupinky marianek. Jedná se o děvčata, která se snaží učit od Panny Marie. Dvě skupinky se scházejí na farách kolem Vranova n.D., třetí v Brně. Kromě toho funguje již několik dřívějších skupinek marianek.
- ◆ 3. října jsme se rozloučili v Lančově s panem Drahošem Kubkou, který v posledních letech aktivně pomáhal v Jeníkově a připravoval stavbu kostela v Hudcově.
- ◆ 10. – 12. října se konalo ve Vranově nad Dyjí celostátní setkání SČS. Jedná se o mládež, která usiluje o růst k ideálu čistého srdce.

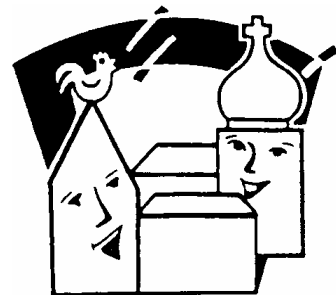
Chystáme pro vás...

- ♥ III. **svatohubertská mše svatá** se koná v sobotu 1. listopadu v 11:00 u kaple Maria Schütz ve Vranově nad Dyjí. Bohatý doprovodný program se stal už tradicí. Všechny srdečně zveme.
- ♥ V sobotu 15.11. od 10:00 se bude v Hrádku konat **pouť dětí ke svaté Anežce České** - po mši svaté bude průvod ke kapličce svaté Anežky, hry na faře a občerstvení.
- ♥ Od 16. listopadu povede FATYM Vranov n.D. **lidové misie** ve farnostech Radostín nad Oslavou a Pavlov. Vzpomeňte v modlitbě.
- ♥ 26. 11. proběhne ve škole na Šumné okresní kolo soutěže **Bible a my**.
- ♥ Opět se můžete v našich kostelích těšit na **setkání se svatým Mikulášem**. Dyjákovice navštíví v neděli 7.12. při mši svaté v 9:30. V Příměticích bude v neděli 7.12. ve 14:00 a ve stejný den v 16:00 v Kuchařovicích. Do Citonic přijde Mikuláš v pátek 5.12. po mši svaté, která bude ten den v 16 hod. V Prosiměřicích Mikuláš navštíví dětskou bohoslužbu v pátek 5.12. v 17 hod.
- ♥ Jsou již také připraveny **termíny a témata exercícií v Prosiměřicích** pro rok 2015. Můžete si vybrat některý z turnusů:
 - 15. – 18. 1. – ženy – jáhen Ladislav Kinc – Eucharistie
 - 29. 1. – 1. 2. – budoucí marianky - budky – P. Marek Dunda – Jsem služebnice Páně
 - 12. – 15. 2. – soluňáci – P. Marek Dunda – Mučednická mentalita
 - 19. – 22. 2. – muži – jáhen Ladislav Kinc – Eucharistie
 - 12. – 15. 3. – marianky střední – P. Marek Dunda – A co manžel?
 - 19. – 22. 3. – ženy – P. Milan Plíšek – Hovory o víře
 - 26. – 29. 3. – maminky marianek a soluňáků – P. Marek Dunda – Pokoj v duši
 - 9. – 12. 4. – marianky větší – P. Marek Dunda – Nezapomeň zhasnout!

Humor za kostelem...

V kostele někdo vykradl pokladničku. Za několik dní dostal farář obálku, ve které bylo 50 korun a lístek se vzkazem: "Ukradl jsem u vás 200 korun. Protože mne trápí svědomí, vracím 50 korun. Pokud budu mít výčitky stále, pošlu další splátku."

Panu faráři někdo ukradl krásné šedé kalhoty přímo ze šňůry na farní zahradě. Za týden se ho ptá jeden z farníků, jestli je snad nedostal zpět. „Ještě ne celé“, odpoví kněz. „Ale několik knoflíků už bylo v nedělní sbírce“.

Řemeslník zemře na vrcholu tvůrčí síly. U nebeské brány si stěžuje svatému Petrovi na tento – podle jeho mínění – předčasný odchod. Petr otevře knihu života a říká: „Co? Ty říkáš, že jsi starý 44 let? Podle pracovních hodin, které sis nechal proplatit od svých zákazníků, je ti nejméně 92 let. Tak si nestěžuj!

Pan Chlupáček jde jednou za rok na mši – na půlnoční. Tentokrát přijde dost pozdě a musí celou mši stát. Když je zase doma, padne do křesla a postěžuje si: „To je ale dneska společnost! Jednou jedinkrát v roce jdu do kostela a ti lidé, kteří mohou všechny neděle pěkně sedět, nenabídnou člověku místo!“

Farář se loučí se svou obcí. Některým z jeho oveček stojí slzy v očích. „Nermuťte se nad svým odchodem. Brzy přece dostanete nového duchovního správce a ten bude jistě lepší než já,! Pokouší se je utěšit farář. „Neříkejte to, „ brání se lidé, „to váš předchůdce taky sliboval“

Toto 72. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkoste, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, P. Jan Richter (mobil: 731402743) farář ve Vratěnině a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavicích, Slupi a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Přímětích, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích, kaplan P. Petr Václavěk (mobil 731402613) a jáhen Daniel Blažke (mobil 736510847) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v říjnu 2014. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již sedmdesáté třetí) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2014. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné